

NORGES HØYESTERETT

D O M

avsagt 26. juni 2024 av Høyesterett i avdeling med

dommer Wilhelm Matheson
dommer Henrik Bull
dommer Espen Bergh
dommer Erik Thyness
dommer Kine Steinsvik

HR-2024-1184-A, (sak nr. 23-167643SIV-HRET)
Anke over Gulating lagmannsretts dom 22. september 2023

If Skadeforsikring NUF

(advokat Kristin Eide Gotfredsen – til prøve)

mot

A

(advokat Thorvald Ornell Myhre)

S T E M M E G I V N I N G

(1) Dommer **Steinsvik:**

Sakens spørsmål og bakgrunn

- (2) Saken gjelder tvist om forlengelse av eiendomsforsikring. Spørsmålet er om forsikringselskapet kan nekte å fornye forsikringen fordi lokalene benyttes av en motorsykelklubb som er tilsluttet Hells Angels.
- (3) A eier ---veien 000 i Bergen kommune. Eiendommen består av to bygg og en fjellhall. Fjellhallen inneholder et verksted og benyttes som klubblokale av motorsykelklubben ---veien 000, som inntil 2021 het Hells Angels MC Bergen (HA Bergen).
- (4) A har siden 1998 leid ut eiendommen til Stiftelsen Klubbhuset, som først fremleide den til motorsykelklubben Renegades MC og senere til HA Bergen, da klubben ble innlemmet i Hells Angels i november 2011. Fremleieavtalen løper til 2030. A har selv vært medlem og styremedlem i Renegades MC og senere i HA Bergen. Det er enighet om at A for de spørsmål saken reiser, kan identifiseres med motorsykelklubben.
- (5) Eiendommen har vært forsikret som næringsbygg i If Skadeforsikring NUF (If) siden 2010. Forsikringen ble sist fornyet 11. desember 2018 for perioden 23. januar 2019 til 22. januar 2020.
- (6) I oktober 2019 varslet If om at selskapet ikke ville fornye forsikringen ved forsikringstidens utløp, og at forsikringsavtalen ville bli sagt opp, jf. forsikringsavtaleloven § 3-5 andre ledd.
- (7) Oppsigelsen ble begrunnet med at If, som grunnleggende policy, ikke ønsker å tilby forsikring der selskapet har grunn til å tro at forsikringstakeren «i større eller mindre grad er involvert i organisert kriminalitet», herunder er tilknyttet motorsykelklubber omtalt som «1% MC-klubber». I varselet viste If til at bakgrunnen for selskapets policy var «økt risiko» som følge av virksomheten og faren for å bli «involvert i forhold som innebærer hvitvasking av ulovlige midler».
- (8) Kripos har i et vedlegg til Straffelovrådets utredning i NOU 2020: 4 *Kriminalisering av deltakelse i og rekruttering til kriminelle grupper* forklart uttrykket «1% MC-klubb» slik:
- «1% MC-klubb er en betegnelse på en motorsykelklubb som selv definerer seg som lovløs og utenfor det norske samfunnet, med sine egne lover og regler. De anser seg som et brorskap, og en stor andel av medlemmene er straffedømt.»
- (9) Det er ubestridt at Hells Angels av politiet og andre blir sett på som en sentral aktør innenfor «1%-miljøet».
- (10) If har ikke hatt innvendinger til selve gjennomføringen av forsikringsforholdet. Årlig forsikringspremie har vært betalt i rett tid, og det har ikke vært meldt skader i forsikringsløpetid.

- (11) A påklaget oppsigelsen til Finansklagenemnda. Klagen førte frem. Etter Finansklagenemndas syn var ikke vilkårene for å nekte fornyelse av forsikringen oppfylt. If aksepterte ikke nemdas avgjørelse, og A anla sak for å få oppsigelsen rettslig prøvd.
- (12) Hordaland tingrett avsa 1. februar 2023 dom med slik slutning:
- «1. IF Skadeforsikring NUF sin oppsigelse av forsikringsavtalen med A for gnr. 00 bnr. 000 i Bergen kjennes ugyldig.
 2. IF Skadeforsikring NUF dømmes til, innen 2 uker etter dommen er forkynt, å betale kroner 53 125,- i sakskostnader til A.»
- (13) If anket dommen til Gulating lagmannsrett, som 22. september 2023 avsa slik dom:
- «1. Anken forkastes.
 2. If Skadeforsikring NUF dømmes til innen 2 – to – uker fra forkynnelse å betale 125.625 – etthundreogtjuefemtusensekshundreogtjuefem – kroner i sakskostnader for lagmannsretten til A.»
- (14) If har anket til Høyesterett. Ved Høyesteretts ankeutvalgs beslutning 23. november 2023 er anken over rettsanvendelsen knyttet til forsikringsavtaleloven § 3-5 andre ledd første punktum henvist til behandling. For øvrig er anken ikke tillatt fremmet.

Partenes syn på saken

- (15) Ankende part – *If Skadeforsikring NUF* – har i hovedtrekk anført:
- (16) Vilkårene for å nekte fornyelse av forsikringen i forsikringsavtaleloven § 3-5 andre ledd er oppfylt. As tilknytning til Hells Angels utgjør en særlig grunn som gjør det rimelig å avbryte forsikringsforholdet.
- (17) If har ikke lenger tillit til at forsikringskunden vil etterleve pliktene i forsikringsavtaleloven, som blant annet er en sentral forutsetning for beregning av premie og forsikringsrisiko.
- (18) Lagmannsretten har foretatt en for snever vurdering av grunnlaget for Ifs manglende tillit til forsikringskunden. If må mer overordnet kunne legge vekt på at Hells Angels har status som en «1% MC-klubb», og på beskrivelsen gitt av slike MC-klubber som kriminelle miljøer, blant annet i politiets trusselvurderinger.
- (19) Forsikringsavtaleloven § 3-5 er en rettslig standard. Ifs samfunnsansvar, forretningsinteresse og plikter etter hvitvaskingsloven, åpenhetsloven og regnskapsloven må derfor kunne tillegges betydning. Kriminalitetsbekjempelse er et overordnet og tungtveiende formål.
- (20) Oppsigelsen er en forretningsmessig og samfunnsmessig saklig begrunnet avgjørelse. Det er heller ikke konkrete forhold som gjør det urimelig å avbryte forsikringsforholdet, og oppsigelsen vil ikke innebære en krenkelse av foreningsfriheten.

- (21) If har lagt ned slik påstand:
- «1. If Skadeforsikring NUF frifinnes.
 2. If Skadeforsikring NUF dekker As sakskostnader.»
- (22) Ankemotparten – A – har i hovedtrekk anført:
- (23) Lagmannsretten har korrekt lagt til grunn at vilkårene for å nekte fornyelse av forsikringen ikke er oppfylt.
- (24) Det er uomtvistet at forsikringsforholdet har forløpt uten problemer siden 2010. Premien er betalt i rett tid, og A har ikke meldt noen krav i forsikringsperioden. Det er dermed ikke grunnlag for Ifs manglende tillit til forsikringstakeren. If har frafalt tidligere anførsler om økt skaderisiko og risiko for hvitvasking.
- (25) HA Bergen er ikke noen kriminell sammenslutning. If har heller ikke ført bevis for at foreningen eller medlemmene er straffedømte.
- (26) Dersom manglende tillit skal gi grunnlag for å si opp et løpende og langvarig forsikringsforhold, må dette knytte seg til forhold av betydning for det konkrete forsikringsforholdet og den forsikringsrisikoen avtalen gjelder. At If uavhengig av forsikringsavtalen mangler tillit til Hells Angels eller HA Bergen, er ikke relevant.
- (27) Å åpne for at slik alminnelig mistillit kan begrunne oppsigelse av løpende forsikringsforhold, vil være vilkårlig og uthule forsikringstakerens vern etter § 3-5 andre ledd. Oppsigelse vil heller ikke være i samsvar med foreningsfriheten.
- (28) A har nedlagt slik påstand:
- «1. Anken forkastes.
 2. A tilkjennes saksomkostninger for alle instanser ihht. omkostningsoppgave.»

Mitt syn på saken

Problemstillingen

- (29) Spørsmålet i saken er om If kan unnlate å fornye forsikringsavtalen i medhold av forsikringsavtaleloven § 3-5 andre ledd. Bestemmelsen regulerer forsikringsselskapets adgang til å bringe et løpende forsikringsforhold til opphør gjennom unnlatt fornyelse ved forsikringstidens utløp.
- (30) Det springende punktet er betydningen av forsikringstakerens tilknytning til et kriminelt miljø og endringer i forsikringsselskapets policy knyttet til slike forsikringstakere, nærmere bestemt medlemmer av «1% MC-klubber». Ifs overordnede syn er at selskapet som en ansvarlig virksomhet og samfunnsaktør ikke ønsker å understøtte kriminell aktivitet gjennom å tilby forsikring.

Tolkningen av forsikringsavtaleloven § 3-5 andre ledd

Rettslig utgangspunkt – systemet for inngåelse og opphør av forsikringsavtaler

- (31) Forsikringsavtaleloven kapittel 3 inneholder nærmere regler om forsikringsavtalen ved skadeforsikring. Oppsigelsen denne saken gjelder, ble foretatt i oktober 2019 og må vurderes etter reglene slik de gjaldt da. Det er senere gjort enkelte endringer i kapittel 3, men ikke av betydning for saken her.
- (32) Forsikringsavtaleloven § 3-5 gjelder oppsigelse fra selskapets side. Etter første ledd må selskapet gi varsel senest to måneder før forsikringstidens utløp. Andre ledd lød slik:
- «Selskapet kan bare unnlate å fornye en forsikring etter første ledd når det foreligger særlige grunner som gjør det rimelig å avbryte forsikringsforholdet. ...»
- (33) Adgangen til å unnlate fornyelse etter § 3-5 andre ledd må ses i sammenheng med de øvrige reglene om inngåelse og avslutning av avtaler om skadeforsikring i lovens kapittel 3.
- (34) Utgangspunktet ved *tegning av forsikring* følger av § 3-10, som ble tatt inn i loven i 2008. Første ledd fastslår at selskapet «ikke uten saklig grunn» kan nekte noen forsikring som selskapet ellers tilbyr allmennheten. Forhold som medfører «en særlig risiko», skal regnes som saklig grunn, men forutsetningen er da at det er «en rimelig sammenheng mellom den særlige risikoen og avslaget», jf. andre ledd. Etter andre ledd andre punktum utgjør «andre særlige forhold» saklig grunn «når de medfører at avslaget ikke kan regnes som urimelig overfor den enkelte». Bestemmelsen kan betegnes som en regel om delvis kontraheringsplikt.
- (35) Er forsikring tegnet for et bestemt tidsrom, følger det av § 3-2 første ledd at den *fornyes automatisk* ved utløpet av forsikringstiden. Forsikringstakeren og selskapet kan likevel varsle om at forsikringen ikke vil bli fornyet. For selskapet gjelder reglene i § 3-5, som jeg allerede har beskrevet.
- (36) Endelig nevner jeg § 3-7 som gir selskapet rett til, på nærmere vilkår, å si opp en forsikring *i forsikringstiden*. Ut over tilfeller av uriktige opplysninger, svik med videre, kan forsikringen bare sies opp når det foreligger et «særlig forhold som er bestemt angitt i vilkårene, og oppsigelse er rimelig».
- (37) Selv om forsikringsselskapene altså ikke har noen absolutt kontraheringsplikt når det gjelder tegning av skadeforsikring, krever det å nekte noen forsikring som tilbys allmenheten, saklig grunn. Og ensidig avslutning av en løpende forsikringsavtale fra selskapets side kan bare skje på nærmere fastsatt vilkår, herunder at avslutningen av forsikringsforholdet ikke er urimelig for forsikringstakeren.
- (38) At avtalefriheten på dette området er regulert, er et utslag av at både enkeltpersoner og bedrifter i mange tilfeller er avhengige av å kunne tegne forsikring for å sikre seg mot økonomisk tap som følge av skade på ting eller eiendom. Lovens system og de hensynene det bygger på, må danne utgangspunktet for tolkningen av de enkelte bestemmelsene.

Vilkårene for å unnlate fornyelse etter § 3-5 andre ledd

- (39) Etter § 3-5 andre ledd kan fornyelse altså bare unnlates når det foreligger «særlige grunner som gjør det rimelig å avbryte forsikringsforholdet».
- (40) Ordlyden er uspesifisert og gir ikke anvisning på hva som saklig sett kan utgjøre særlige grunner, eller hvor tungtveiende grunner som må foreligge før selskapet kan avslutte forsikringsforholdet. Slik bestemmelsen er formulert, er det imidlertid uten videre klart at det skal en del til før fornyelse kan nektes.
- (41) I lys av den delvise kontraheringsplikten som ligger i kravet til «saklig grunn» i § 3-10, er det ut fra sammenhengen naturlig å forstå § 3-5 andre ledd slik at terskelen for å nekte fornyelse når et forsikringsforhold først er etablert, må være så høy at den gir forsikringstakeren et minst like godt vern som ved tegningen. Det er videre naturlig å se det slik at selskapet ved å inngå avtale påtar seg et visst ansvar for at forsikringstakeren får opprettholdt dekningen av sitt forsikringsbehov. At loven bygger på et system med årlige forsikringsperioder og automatisk fornyelse, endrer ikke dette.
- (42) Selskapenes adgang til å si opp forsikringsavtalen ved forsikringstidens utløp ble lovregulert ved forsikringsavtaleloven av 1989. Forsikringsavtalelovutvalget som forberedte loven, var delt i spørsmålet om det burde innføres materielle begrensninger for oppsigelsesadgangen i forbindelse med utløp, jf. NOU 1987: 24 side 70. Mindretallets syn, som senere ble fulgt opp i departementets lovforslag, fremkommer i utredningen på side 64. Mindretallet tok utgangspunkt i at selskapet ikke kunne stå fritt til «å kvitte seg med en forsikringstager som det en gang har akseptert», og uttalte deretter:
- «På samme måte som ved oppsigelse i perioden, jf utkastet § 3-3 første ledd annet punktum, må det kunne kreves at selskapet kan påvise en særlig grunn som gjør det rimelig å gå til oppsigelse. Det at en forsikringstager er en ulykkesfugl, og har høyere skadefrekvens enn det normale, bør ikke alene kunne begrunne oppsigelse. Det må i tilfellet komme noe i tillegg som viser at tillitsforholdet mellom forsikringstageren og selskapet er brutt. Selskapet må f.eks kunne påvise at forsikringstageren har medvirket til fremkallelse av forsikringstilfellet, eller gitt uriktige eller ufullstendige opplysninger ved skadeoppgjør.»
- (43) I lovproposisjonen går det frem at departementet var enig med lovutvalgets mindretall i at forsikringstakeren burde ha et tilsvarende vern mot ubegrunnede oppsigelser ved utløpet av forsikringstiden som under forsikringsperioden, jf. Ot.prp. nr. 49 (1988–1989) side 49. Som eksempel på forhold som kan begrunne oppsigelse i forbindelse med utløp, trekker departementet frem situasjonen der selskapets risiko «viser seg å være en vesentlig annen enn det som var forutsatt ved avtaleinngåelsen».
- (44) Hvilke grunner som kan gi rett til oppsigelse i forsikringsperioden, er særlig berørt av forsikringsavtalelovutvalget i utredningen på side 63, som det også vises til i proposisjonen. Det heter her:

«Etter utvalgets oppfatning må hovedregelen være at selskapet bare skal kunne avbryte et løpende forsikringsforhold dersom det inntreffer et særskilt forhold som gjør dette rimelig. Dette vil være tilfelle dersom selskapet blir kjent med at det i forbindelse med avtaleinngåelsen har fått et vesentlig fortegnet risikobilde eller forsikringstageren svikaktig gir gale opplysninger i forbindelse med skadeoppgjøret.

I utkastet §§ 4-3 og 8-1 annet ledd er selskapet gitt en uttrykkelig rett til å si opp en løpende forsikringsavtale i slike tilfeller. Ved siden av disse tilfellene bør selskapets adgang til å gå til oppsigelse være begrenset til der hvor det foreligger en særlig grunn som gjør det rimelig å la selskapet komme ut av forsikringsforholdet. Som eksempel på 'særlige grunner' kan nevnes situasjoner hvor det synes rimelig at selskapet får anledning til å avvikle avtaleforholdet fordi tillitsforholdet mellom selskapet og forsikringstageren er falt bort eller at det risikobildet som selskapet har lagt til grunn, er fundamentalt endret uten at dette skyldes et forhold som gir selskapet oppsigelsesrett etter utkastet § 4-3.»

- (45) Forarbeidene klargjør ved dette at vilkåret om «særlige grunner» i § 3-5 andre ledd først og fremst er ment å begrense oppsigelsesadgangen til tilfeller der risikobildet ved den aktuelle forsikringsavtalen endrer seg. Med risiko i denne sammenheng synes det klart at det er den alminnelige *forsikringsrisikoen* lovgiver har hatt i tankene. Risiko forbundet med forsikringsselskapets generelle omdømme eller samfunnsansvar er ikke omtalt. Videre nevnes endringer i tillitsforholdet mellom kunde og selskap, men også dette alternativet, som omtales i forlengelsen av oppsigelsesadgangen ved uriktige opplysninger, synes nær knyttet til det konkrete forsikringsforholdet. Lovforarbeidene gir ikke holdepunkter for at svekket tillit til forsikringstakeren mer generelt, og uten direkte tilknytning til forsikringsavtalen eller forholdet mellom avtalepartene for øvrig, kan gi grunnlag for å nekte fornyelse.
- (46) Heller ikke Ot.prp. nr. 41 (2007–2008), som lå til grunn for den senere vedtakelsen av § 3-10 om delvis kontraheringsplikt i 2008, inneholder uttalelser som gir grunnlag for noen annen forståelse av vilkårene i § 3-5 andre ledd.
- (47) Rettspraksis av betydning foreligger ikke. Finansklagenemnda har i en del avgjørelser bygget på at «særlige grunner» i § 3-5 andre ledd er avgrenset til forhold som er av betydning «for gjennomføringen av avtalen», se for eksempel FinKN-2020-910, FinKN-2022-186 og FinKN-2022-187, og avgjørelsen i vår sak, FinKN-2020-950. Denne praksisen er i tråd med de føringene jeg mener kan utledes av forarbeidene.
- (48) Gjennomgangen så langt viser at det ikke er noen klare holdepunkter i lov, forarbeider eller praksis for at forsikringsforetakets endrede syn på tilliten til forsikringstakeren, selskapets generelle samfunnsansvar eller forretningsmessige interesse kan begrunne oppsigelse etter § 3-5 andre ledd. En tolkning som i praksis vil utvide forsikringsselskapenes adgang til å nekte fornyelse ved utløpet av forsikringstiden, må ut fra dette i tilfelle underbygges av systembetragtninger eller tungtveiende reelle hensyn.

Systembetragtninger og overordnede hensyn

- (49) If har for det første vist til reglene om risikoberegning og risikostyring i forsikringsvirksomhetsloven § 7-5. Etter denne bestemmelsen kan foretaket benytte forskjellig premie overfor ulike kundegrupper når aktuarberegninger eller risikostatistikk gir forsvarlig grunnlag for å legge til grunn at den forsikringsrisiko kunder innenfor de ulike gruppene representerer, vil være forskjellig, jf. tredje ledd. Fjerde ledd inneholder nærmere regler om premiefastsettelsen.

- (50) Jeg kan ikke se at disse reglene gir noe bidrag til forståelsen av vilkårene for å nekte fornyelse etter forsikringsavtaleloven § 3-5 andre ledd. I hvilken grad forsikringstakerens virksomhet og eventuelle tilknytning til kriminell virksomhet kan spille inn på den konkrete risikoberegningen og premiefastsettelsen ved fornyelse, gir saken ikke foranledning til å gå nærmere inn på. Også prinsippene for risikofastsettelse og premieberegning knytter seg til den konkrete forsikringsrisikoen, selv om denne kan vurderes på gruppenivå, jf. NOU 2008: 20 *Skadeforsikringsselskapenes virksomhet Utredning nr. 20 fra Banklovkommisjonen* punktene 3.2.2 og 6.1.
- (51) If har videre vist til ulike lover som regulerer forsikringsforetakenes samfunnsansvar, og også til forventninger om at større næringslivsaktører utøver en etisk og forsvarlig forretningsstyring.
- (52) Det er på det rene at lovgiver de senere årene har vedtatt en rekke lover som skjerper kravene til virksomheter i ulike sammenhenger. Åpenhetsloven pålegger virksomheter å gjennomføre aktsomhetsvurderinger i tråd med OECDs retningslinjer. Lovens formål er å fremme virksomheters respekt for grunnleggende menneskerettigheter og anstendige arbeidsforhold i forbindelse med produksjon av varer og levering av tjenester. Hvitvaskingsloven pålegger forpliktelser for å forebygge og avdekke hvitvasking og terrorfinansiering. Loven gjelder også for foretak som tilbyr skadeforsikring, jf. § 4 første ledd bokstav j. Regnskapslovens regler om årsregnskap og årsberetning stiller dessuten krav om redegjørelse om samfunnsansvar. Det er imidlertid ikke bestemmelser i disse lovene som er til hinder for å fortsette forsikringsforholdet i saken her, noe If heller ikke har anført.
- (53) Samlet sett er dette lovgivning som på ulike måter kan bidra til å bekjempe organisert kriminalitet, i tillegg til det mer direkte arbeidet på dette feltet som ligger til politi- og påtalemyndighet i medhold av straffelovgivningen. I denne sammenheng nevner jeg også vedtakelsen av straffeprosessloven § 222 e i 2021, som på nærmere vilkår gir hjemmel for å nedlegge forbud mot en kriminell sammenslutning. Slikt forbud er imidlertid ikke nedlagt overfor Hardangerveien 107. Jeg kan ikke se at dette kan tillegges særlig betydning ved anvendelsen av forsikringsavtaleloven § 3-5 andre ledd.
- (54) I hvilken utstrekning selve tilgangen til forsikringsprodukter skal begrenses som ledd i bekjempelsen av organisert kriminalitet, reiser slik jeg ser det, vanskelige og sammensatte spørsmål som det i første rekke må være opp til lovgiver å vurdere.
- (55) Adgangen til å nekte fornyelse av skadeforsikring etter § 3-5 andre ledd når det foreligger risiko for at forsikringstakeren er forbundet med hvitvasking, vil for eksempel måtte vurderes nærmere opp mot hvitvaskingsloven § 24 om avslutning av kundeforhold. Denne bestemmelsen bygger på at risiko skal avdekkes og håndteres gjennom regler om undersøkelses- og rapporteringsplikt. Avviklingsplikt foreligger bare dersom kundetiltak ikke kan gjennomføres, jf. HR-2024-761-A avsnitt 47 og 48. En vid adgang for forsikringsselskapene til å nekte fornyelse av løpende forsikringer etter forsikringsavtaleloven ved risiko for hvitvasking, vil dermed ikke nødvendigvis samsvare godt med det systemet hvitvaskingsloven bygger på. Dette viser at heller ikke systembaserte argumenter trekker i noen entydig retning.

- (56) Jeg kan heller ikke se tilstrekkelig tungtveiende reelle hensyn som alene kan begrunne oppsigelsesadgang basert på forhold uten direkte betydning for selve forsikringsavtalen og gjennomføringen av forsikringsforholdet.

Oppsummering

- (57) Jeg konkluderer etter dette med at det ikke foreligger et tilstrekkelig rettskildemessig grunnlag for å tolke forsikringsavtaleloven § 3-5 andre ledd slik at manglende generell tillit basert på forsikringstakerens tilknytning til et kriminelt miljø kan begrunne å nekte fornyelse. Det samme gjelder forsikringsselskapets overordnede samfunnsansvar og forretningsmessige begrunnede ønsker.
- (58) Lovens vilkår om at det må foreligge «særlige grunner» som gjør det rimelig å avbryte forsikringsforholdet, må forstås slik at det gjelder forhold av konkret betydning for den aktuelle forsikringsavtalen og den forsikringsrisikoen avtalen representerer, samt øvrige forhold av betydning for den avtalemessige gjennomføringen av forsikringsforholdet.

Den konkrete vurderingen

- (59) Ved den konkrete vurderingen tar jeg utgangspunkt i at Ifs beslutning om ikke å fornye As eiendomsforsikring er begrunnet i selskapets policy om at det ikke ønsker å tilby forsikring der det er grunn til å tro at forsikringstakeren i større eller mindre grad er involvert i organisert kriminalitet. Varselet om oppsigelse ble sendt i oktober 2019 etter at If hadde foretatt en porteføljegjennomgang med sikte på å kartlegge forsikringer med tilknytning til 1% MC-klubbene.
- (60) As forsikring hadde da løpt sammenhengende i nærmere 10 år uten anmerkninger. Ved siste fornyelse i 2018 fremgår det at eiendommen ble brukt som «forsamlingslokale», og If har ikke bestridt at selskapet har vært kjent med at lokalene ble brukt av HA Bergen. Det er heller ikke gjort gjeldende at A har misligholdt opplysningsplikten på noe tidspunkt.
- (61) Lagmannsretten har lagt til grunn at motorsykelklubben Hells Angels, som HA Bergen frivillig er tilsluttet, er «forbundet med bestemte kriminelle handlinger», og jeg bygger på dette. Det er også fremlagt rapporter som underbygger at 1% MC-klubbene generelt er sentrale aktører innen organisert kriminalitet. Samtidig har det ikke vært ført bevis om, eller påberopt kriminell aktivitet fra, enkeltmedlemmer eller den lokale foreningen, som er av mer konkret betydning for forsikringsforholdet.
- (62) Ut fra min tolkning av forsikringsavtaleloven § 3-5 andre ledd konkluderer jeg med at If har gått ut over rammene for å unnlate å fornye forsikringen ved forsikringstidens utløp. Selskapet har ikke sannsynliggjort at vilkårene for unnlatt fornyelse er oppfylt, og oppsigelsen må da settes til side som ugyldig.

Konklusjon og sakskostnader

- (63) Min konklusjon er etter dette at anken må forkastes.

- (64) A har fremsatt krav om dekning av sakskostnader for Høyesterett med 251 125 kroner inklusive merverdiavgift. Det fremgår av oppgaven at det er medgått 79 timer arbeid i saken for Høyesterett. If har ikke reist innvendinger. Kostnaden anses som rimelig og nødvendig og kravet tas derfor til følge, jf. tvisteloven § 20-5.
- (65) Jeg stemmer for denne

D O M :

1. Anken forkastes.
2. I sakskostnader for Høyesterett betaler If Skadeforsikring NUF til A 251 125 – tohundreogfemtientusenettthundreogtjuefem – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelse av dommen.

- (66) Dommer **Thy Ness:** Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med førstvoterende.
- (67) Dommer **Bull:** Likeså.
- (68) Dommer **Bergh:** Likeså.
- (69) Dommer **Matheson:** Likeså.
- (70) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

D O M :

1. Anken forkastes.
2. I sakskostnader for Høyesterett betaler If Skadeforsikring NUF til A 251 125 – tohundreogfemtientusenettthundreogtjuefem – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelse av dommen.